

За результатами дослідження сформульовано та наведено процедуру укладання зовнішньоекономічного договору та сформульовано порядок її документування. Акцентовано на документальному оформленні процесу реалізації умов зовнішньоекономічної торгівельної угоди (контракту).

Література

1. Положення про форму зовнішньоекономічних договорів (контрактів) : Наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 06.09.2001 р. № 201. 2. Шкурупій О. В., Гончаренко В. В., Артеменко І. А. та ін. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства: Навч. посіб. / За ред. О. В. Шкурупій. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 248 с. 3. Міжнародні правила по тлумаченню термінів «Інкотермс» (редакція 2010 р.). 4. Положення про митні декларації : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 450.

Возна М. М.,
студ. гр. ОПАГ-21з,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Лемішовська О.С.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ТА ДОКУМЕНТУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ

В умовах масштабного розвитку світової економіки та розширення інтеграції України у світовий економічний простір, особливої актуальності набуває питання щодо організації відповідного облікового забезпечення операцій пов'язаних з зовнішньоекономічною діяльністю (ЗЕД). Управління такою діяльністю потребує правильності ведення бухгалтерського обліку операцій з врахуванням змін в законодавстві України, яке постійно удосконалюється до принципів і директив Європейського Союзу, а у сфері тарифно-митного законодавства – до стандартів Світової організації торгівлі, що приносить істотні вигоди міжнародним обмінам і забезпечить високий ступінь спрощення та гармонізації митних режимів, а це є однією з основних цілей європейської інтеграції.

Основними об'єктами бухгалтерського обліку у сфері зовнішньоекономічної діяльності є: валютні кошти і валютні операції, товари та їх рух на підставі експортно – імпорتنих операцій, розрахункові та кредитні операції між суб'єктами ЗЕД, а також між суб'єктами й обслуговуючими їх банками, капітал та зміни у його структурі, фінансові результати господарської діяль-

ності. Для відображення операцій суб'єкти ЗЕД використовують план рахунків та інструкцію щодо його застосування, а також відповідні зміни і доповнення, які відображають специфіку зовнішньоекономічної діяльності.

Кожне підприємство, проводячи зовнішньоекономічну діяльність, повинно відображати всі господарські операції в бухгалтерському обліку. Таке відображення можливе за наявності необхідної документації, яка підтверджує факт здійснення такої операції. Підставою для відображення в обліку імпортно-експортних операцій є договірні, супроводжувальні, дозвільні, митні, страхові та розрахунково-платіжні документи [1].

Документування операцій експорту та імпорту товарів і послуг має ряд особливостей у порівнянні із звичайними господарськими операціями. Такі документи за зовнішньоекономічними операціями складаються іноземною мовою та мають певну форму, будову та зміст, які є характерними для українського законодавства [2]. Документи щодо сфери зовнішньоекономічної діяльності також регулюються міжнародним законодавством. У ЗЕД виділяють особливий вид первинних документів – договір, який підтверджує факт виникнення прав та зобов'язань у сторін, проте не дозволяє здійснювати записи в бухгалтерському обліку. Облікове відображення підтверджують документи, які безпосередньо оформляються під час здійснення операції (накладні, рахунки та акти). Первинні документи визнаються формою договору, тільки у тому випадку коли сторони операції досягли згоди з усіх істотних умов договору в належній формі. Основним документом в якому відображається здійснення експортно-імпортних операцій є вантажно-митна декларація. Решту документів можна поділити на комерційні та розрахункові, до яких належать інвойси, рахунки-фактури, розрахункова специфікація, переказні векселі. У деяких країнах виділяють особливий вид документації щодо зовнішньоекономічних операцій – операційно-комерційну, до складу якої належить договір та паспорт угоди (відображається на кожен укладений контракт і підписується уповноваженим банком, в якому відкрито валютний транзитний рахунок) [1].

Відображення в обліку товарів (робіт, послуг) здійснюється на дату ввезення на економічну територію країни чи вивезення з неї. Терміном експорту чи імпорту товарів, які не підлягають митному декларуванню є дата оформлення приймально-здавального акту або платіжного документу.

Відповідно до П(С)БО 21 проводиться розмежування усіх валютних об'єктів обліку на монетарні та немонетарні, що варто враховувати при організації обліку ЗЕД, оскільки це впливає на порядок визначення курсових різниць. Також на кожен дату балансу монетарні статті в валюті відображаються з використанням валютного курсу, немонетарні статті, зарахування

яких до балансу пов'язано з операцією в іноземній валюті, обліковуються за валютним курсом на дату здійснення операції, а немонетарні статті за справедливою вартістю в валюті відображаються за валютним курсом на дату визначення справедливої вартості.

Одним із напрямів розвитку та вдосконалення національної системи бухгалтерського обліку зовнішньоекономічних операцій є вивчення провідного світового досвіду обліку даних операцій та розробка методологічного та методичного забезпечення обліку таких операцій професійними організаціями завдяки їх широкому залученню до роботи у відповідних органах, що здійснюють регулювання бухгалтерського обліку.

Література

1. Коломацька С.П. *Зовнішньоекономічна діяльність в Україні: правове регулювання та гарантії здійснення* / С.П. Коломацька. – К.: Професіонал, 2004. – 288 с. 2. Гарний Д. *Первинні документи як форма договору: долаємо стереотипи* / Д. Гарний // *Школа бухгалтера*. – № 5. – 2007.

Вороніна І. О.,

студ. гр. ОПАГ-21,

Національний університет «Львівська політехніка».

Науковий керівник – Литвиненко Н. О.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

РЕЖИМ ПЕРЕРОБКИ НА МИТНІЙ ТЕРИТОРІЇ: ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ВИЗНАЧЕННЯ КЛЮЧОВИХ ТЕРМІНІВ І ПОНЯТЬ

Успішне функціонування і розвиток промислових підприємств у сучасних умовах ведення бізнесу вимагає пошуку альтернативних способів управління та здійснення господарської діяльності. Одним із шляхів вирішення цієї проблеми є співробітництво з нерезидентами щодо виготовлення продукції у режимі переробки на митній території України.

Для раціональної побудови обліку операцій з переробки та забезпечення методично коректного його ведення й формування достовірних показників фінансової звітності має бути чіткість й однозначність в окресленні господарських процесів, наявних під час режиму переробки на території України, та визнанні й ідентифікації базових об'єктів обліку.

Вищевикладене обумовлює актуальність теми публікації та визначає її мету.